

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se pisma tiskaju po 3 rub. svaki rednik. Uglati od 3 rednika stoje 60 rub. za svaki rednik više od 3 rub. ili u slučaju općeravnja uz pogodno na upravitelju. Novci se šalju poštarskom naplatnicom (sa sigurno pustilo) na administraciju "Naša Sloga". Jun, prizimo i najbliža pošta valja točno označiti.

Komu list neodlože na vrijeme, neka to javi odpravništvo u ovisnom pismu, za koje se na plaću poštarske, ako se izvama naplaćuje "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Klasi svakog četvrtka na otvorenu arku.

Dopisi se novčadaju ako se i netiskaju.

Nabijegovani listovi se neprimaju. Dopisati u poštarnom stoju 5 for. za svaki 3 for. na godinu. Razmjerno for. 3/4, 1 i 2 za pol godinu. Izvan osredinu više poštarnina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Torrono br. 13.

Obćineki poslovi u Podgradu.

Obćinom Podgrad bavili smo se do sada riedko, jer su nam od tamo dolazile riedkokad vijesti i jer smo znali, da će u onoj žitio narodnoj obćini do mala nestati ljulja, što no ga je bio posijao narodni dušman — porođko-pazinska gospoda. Uvjeton il trojica narodnih odmetnika, poduprta od naprijetoljah naroda, hejola je z-ćinu materijalno unimisti, pak da ju ponižonu i oglobljonu izruči na milost i nemilost narodnim naprijetoljom. Osnova ta nije njim uspjela ludud da su obćinari na vrijeme uvidili, kame bi dospjeli kad bi i nadalje ljudi neposobni ili sobitni obćinom vladali.

Poslije dušjeg i navadnog u Istri zatozanja sa obćinskimi izbori, došlo je i tamo koncom preklaga jenara do izbora. U borbu pošlo su i taj dvit protivno si stranko, no nije se vodilo borba za prevlast jedno ili drugo narodnosti, jer je podgradski sudboni kotar žitio slavonski, što je volikodušno priznato u posljednjom saborskom zasjedanju i sam Dr. Amoroso. Borba se zamotnula jedino proti stranom razbacivanju obćinskih dohodakah, proti najlošijom gospodarstvu sa obćinskim imetkom. Stranka roda i zakona, znajući s kim imado posla, pripravila se kako valja za izbornu borbu. Njomin trud urodio je obilatim plodom. Ona pobijedi sjajno u sva tri izborna tiolu. U I, su tiolu dobili njezini privoloznici 90 glasovah u protivnici samo 13; u II, tiolu njezini 88 a protivnici 90, a u III, tiolu njezini 92 a protivni 1 glas. Kod izbora za III. i I. tiolu bijašo prisutan vladin komesar i sve je prošlo u najboljem redu, dođim je kod izboru

za II. tiolu, gdje nobijaše komesara, protivniška svojta tako, sumovoljno i nasilno postupala, da narodnim biranjem nobijaše moguće postignuti vođeg uspjeha, nego li su ga postigli.

Kao svuda u Istri, gdje naša stranka pobijedi, uložili su i u Podgradu narodni protivnici utok proti izborom, a taj nije niti danas riešon prom mu nobijaše, mjesta promda bi-jahu izbori obavljoni prije dva mjeseca i prom je kotarska oblast obođivala, da kad bi kakiv utok proti izborom stigao, da će nastojati, da bude brzo riešon.

Kad nobi bila politička oblast niđim drugim rođoni utok poprutila van bizujavom naših prvakah, kojim su sa istoj utokli zahtjovajuć za prisutnost komesara i javljajuć njoj, da su protivnici ispravovrenimi punomoćmi služe, već to samo bilo bi dostatno, da se utok odmah odbija.

Tim većma morala bi vlada posjehiti riešitbu utoka, pošto mora i njoj dobro biti poznato, u kako žalostnom stanju nalazi se ona obćina i budud da su za to stanje najviše same oblasti odgovorno.

Kad no bijašo nakon volikog zatozanju skinut sa načelnitstva posljednji načelnik, imonovala mu je vlada zamjonikom Šovjaka, koji nekua pienti ni šitati i koji je sjedio proti zakonu u obćinskom zastupstvu. Prad četiri godinu uložili su podgradski prvaci prituzbu na političku oblast proti izboru toga Šovjaka, jer nepada nikakva poroza, no rođona oblast no samo da nije riešilo ono prituzbu, već je dapačo istoga imonovala kasnije zamjonikom načelnika II

Po skinuću načelnika, obćinsko zastupstvo nije biralo novoga načel-

nika, već je zamolilo vladu, da pošalje o. kr. komesara, koji bi uredio silni nared, vladajući u obćinskoj upravi. No ni ta pravodna i opravdana molba nobijaše uslišana. Očekivalo se tada obćenito, da će obćinsko zastupstvo biti kao sukrivac naroda razpušćeno, ili pako ponovno sazvano, da izabere novoga načelnika, sa nedogodi jedno ni drugo. Obćinska uprava ostado i nadalje u nesposobnih rukuh načelnikova zamjonika, dočitno narintutoga obćini tajnika, poznatoga Tscherru-a (Crv). Ovaj radi što i kako hođe, podpi-euje spiso bez znanja svoga poglavara, odlučitje i zapovieda po miloj volji, a k tomu imado i sav obćinski novac u gotovini u svojih rukuh.

Političkoj oblasti u Voloskom poznato su sve navodeno činjenice, no ona se na sve molbe i prituzbe nomidže jer bi reč, da je gospodi obćinski tajnik radi toga omililo, što uraduje izključivo njemućkim jaskikom.

Lahko se tada pomisliti kakav mora da vlada rod u takvoj obćini i Glavar nejvešt i nesposoban, tajnik sebiđon i provrtljiv, pak neka se Bog smiluje upravi, koju rukovode takovi mužjavi. Narod je tih ljudih sit do grla i jedva čekao, da se jih za sve vieke oslobodi.

Kao ilustraciji Tscherru-ovo uprave i mara za dobro obćinarah, navadjamo ovdje samo jedan slučaj.

Poznato je, da se stanovnici podgradsko porožno podobćine Muno have trgovinom sa ootom (kvasinom), što no ga prodaju po cijeloj skoro državi. Na proljeđe odlaze obično od kuć. u vrnođu se na zimu. Sada upravo molo Munjoi političku oblast, da njim dozvoli u aviet sa ootom. Gospodin Tscherru hođo, da si nešto zazluži i kod togu

posla. Svaki molitelj mora mu naimo platiti povrh biljega for. 2 za trud.

Sve molbe napisane su po istom formularu s da nisu niti navodoni razlozi molitolja, koji ga silo, da se probija po svietu. No nobi ni pol muke, da bi tajnik bar takove molbe na opredieljono mjesto i na vrijeme odposlao, al on niti togu nećini. Novac uzamo, molba ostano u formularu, ili ako ju i napiše, loži na stolu dok se gospodinu sviđi. Nedavno došlo je k nam Munjoi prituziti se radi slično molbo. On je izruđio tajniku for. 2 za radnju i 50 novč. za biljega. Kroz mjesoc danah dolazio je iz Munja u Podgrad tražitje svoju molbu. Tajnik ga je neprostano uvjoravao, da je molbu odposlao političkoj oblasti, al da još neima odgovora. Pošto je Munjoi dosadilo to vjedičo putovanje i moljkanje, odputi se na Volosko, gdje mu izruđio kotarski komesar pismenu potvrđionu, da njegovo molbo nobijaše jošto kod političko oblasti.

S tom potvrđionom došlo Munjoi k tajniku, koji ga je i nudoľo uvjoravao i varao, da je njegova molba na Voloskom. Dosadiv Munjoi i to, dade molbu drugomu sastaviti pak ju ponoso sam političkoj oblasti, zamoliv ujedno istu, da bi tajnika prisilila, da mu vrati novoc.

Tako oto strada jedan narod, nešto radi nesposobnosti ili zlobe onih, koji bi ga morali rukovoditi, a nešto radi nezara druhih, koji su pozvani, da bdiju nad zakonom i da pazi kako se taj vrši.

Carskoj oblasti poznato je, da vlada strašan metož i norod u podgradskoj obćini. Za to znado i zemaljski odbor. Jednoj i drugoj oblasti znano je nadalje, koji je tomu uzrok i kako bi se nerodu na put stalo.

PODLISTAK.

Debeli Tomažo.

(Dalje.)

Doskora imali se obaviti novi obćinski izbori, a ljudi, zavitir se debeloga Tomaža, bijašo odlučili Suđića načelnikom izabrati. Obnašo je on i do sada žest obćinskog zastupnika. Tomaža je to poklo. Znao je bo, da će a jedne stranu izgubit dobru muzaru — načelnitstvu žest — a drugo pak izći će na vidjelo njegovi stari griesi. Šutio je, ni se ipak u potaji pripravljao na odpor.

Nonadana zgoda, koja potrose svačijim srcem u obćini, pomogne mu do poljed.

Anto Suđić počo naimo posljednje vrijeme poboljovati, to uz svu ženinu brigu bolest kreno na gore. Uhlavila ga strašna vruđica. Prohladiv se zadobi plućnu bolest. Poslani po ljednika, no sve ništa nepomožo jer je Anto nakon kratko i teško bolesti, providjen svetotajstvi mirno u Gospodu usnuo. Da vam je bilo čuti plađ tužno njegovo žono i naricajuć jedno mu dječice! Ta kako i nobi; izgubili su svoga dragoga druga i dobroga oca. Komu će se tužna Mare u buduću prituziti, koga će jedna dječica u veđer radostno dočekati? Toga neima — smert im ga ugrabi. Nemila smert ugrabila njim ga kad su ga najviše trebali! Al onaj je za sve jednaka. Nepita jeli tko mlad ili star, bogat ili ubog, dobar ili zlođost;

po koga dođe, taj mora otići. — No tko u Bogu uhi, taj nezavđa, znuže, da će se sa onim ljubljonim opet jednom sastati, gdje ih nitko više noraštat. Tako je tješilo, ako i sama kruto ranjona, Mara Suđićova svoju plađu dječicu.

Sprovod bio je krasan, kakova se i starji u nohi jedva sjedaju. Svo, staro i mlado, mužko i žensko poletilo je, da pokojnika zadnju žest izkazo.

Kako spomenuemo, ta nesređo došlo je Tomažu u oba oka. Suđićeva stranka, izgubiv glavu, posve malaksa, te Tomažo budo opet načelnikom izabran. Kao takva opredjelji ga kasnije sud za skrbnika sirotčadi pokojnog Anta. On se tomu nije opirao, jer ako i bijašo Henđina, nadao se jo, da će mu to ipak štogod nositi. Kad jo na vođer ženi o tom pripoviedao, ređo mu ova nohinja:

- Baš ta je volja za drugo so skrbiti!
- Sta skrbiti? Oni su dosta obkrljjeni, a naimo će ipak biti bolje.
- Kad jo tomu tako, onda primi — ređo ohola žona. —
- U opredieljono vrijeme prihvatit so on skrbnitva. Znao je, da je u pokojnog Anta novacah, a njomu ih jo baš trebalo, stoga je i žurio. Došav k udovi Mari, nadoju u poslu. Čim ga spazi počo plakat.
- Nepluđite Mare, stano su žalostni. glasom; Bog je tako hotio!
- Kame moj, kako nebi plakalo! Što će jedna sa ovom nejakom djecom početi? Nikoga noimam tko bi mi ih ravno il šta pripazio.
- Zato so nebojte; sud je baš mene odabrano, da im budem skrbnikom.

— To će vam Bog platiti! Je... ina neću moći na ovo pripaziti, zato vam molim, da mi budete na pomoć.

— To će biti moja skrb. Brnut ću se za djecu i za gospodarstvo, kao za svoje. Nego bi žolio kuma, da mi izruđito sve što je za skrbnitvo potrebno, jer to sud hođe.

— Što da vam izruđim? upita Mara u šudu.

— Rađono pokojnoga, da mogu sve točno pobilježiti što sam našao, i točno izruđiti kad djeca postanu punoljetna.

— E, sve je tako u skrbni. Uzmito što vam treba, ja se i tako u to nerazumijom. Ta znadem, da ćete upravljati kao sa svojim.

— O tom, kuma draga, neimajte dvojbe. Tomažo izabere što je bilo za njega i odneće sobom, volod, da će to kod kuo bolje pregledati. Bilo je medju spisi više kupoprodajnih pisamah, više obveznicah (obligacijah), a bijašo unosto i u gotovoj novcu. Toga mu jo baš trebalo, pa tko se nobi pomogao u stisci u kakovoj bijašo Tomažo?

Mara uvidi doskora, da joj od Tomaževa skrbnitva više škodo nego li koristi, stoga prisno još bolje uz posao, nobi li si djecu čestito odgojila i kuću s potrebnim obkrlbila. Najstarija joj kći Tonka, kojoj bijašo tada oko četrućiti godinah, pomagalo u kućanstvu, dočim je gospodarstvo pomođu majke vodio sin Petar. Tomažo, ako bi kadšto od dugog časa i k-njim došlo, to se nije radi nikačglavu rashijao. Lukav kako bijašo za rana uvidi, da bi mogao Petar do spoznačo doći, ta

mu pokrutić rađune, zato namni i njega u svoju mrežu zaplести, a to tim više, što su mu to i gradska gospoda preporučila.

Po biagdanih i svotih pođo ga namiti sobom u krdmu, a nejvešt i nepokvaren mladie, da mu se ozamjari, išao bi, ako i nerado. Kod "grdog Tonota" obćinvalo se sastajati družtvo, sastojću od debelog Tomaža, poznatog proplalica Miđića i još nekoliko nepamatnjakah, koji su uz: šije-šje-mora i vrđie, božji svotak sprovadjali. Žlo se čovjoka rado prihvatit a kamo li neče nezakusna mladie, to se rađono družtvo i Petru do mala dopalo. Izbećivao je željno čas kad će opet u krdmu. Majka, opaziv to, nastojala je svakojako nobi li ga kako od toga odvratiti; — ali uzaludan njoj bijašo trud.

Skrbnik potrošiv novoc, koji su bili u gotovu od pokojnog Anta ostali, počo potajno pobirati njegova dugova. Žena, koja mu je često dosadnjala, da joj od tog skrbnitva neima nikakvo koristi, dobi takodjer svoj dio, namo da žuti. Kad se jo rađilo o prodaji Marinog vina, blaga itd., tad se jo Tomažo silno skrbio, to bi vođi dio novca u svoj žep turio volod, da tožja sirotčad daje na interes.

Trajalo to nekoliko godinah, a medju tim postao Petar mladieom. Nauđiv se jednom na krdmu, nije se više iz nje dao, to postajao sve to lionijim i nepamatnijim. Po skrbnikovu ngovornu podpišao je dapađo i nokojo obveznicu, a novoc su zajedno proždurali. Majčin nauk, plađ! ngovornaja žile mu kroz jedno uho u nutar kroz drugo, van... (Škudit čo).

Uspjeh posljednjih izbora poznat je političkoj oblasti i o. k. namjestništvu.

Jednoj i drugoj oblasti poznato je, da je utok, uložan protiv tih izbora, ništetan, neopravdan i bezrazložan.

Pošto je dakle sva, to poznato i državnim i zemaljskim oblastim, zašto se ovaj dakle jednom neriši taj nesretan utok; zašto se nenastoji, da se uvede u onu občinu mir i red; zašto se podržaje na upravi ljude, koji ne imaju ni srca ni volje, da naredu u čim koriste?

Zar nose zbilja občinari podgradski sve državne, zemaljske i obćinske tarvete jedino radi toga, da se jih izruči. Lu račun njemačkoga uređivanja, na milost i nemilost čovjeku naprasitu, sobičnu i nesposobnu?

DOPISI.

Iz Buzotškina mjeseca srpnja 1887. — Molimo Vas gosp. uredništvo, da izvolite uvrstiti u Vaš ostenjiti list, nekolicke vjesti iz ovih strana. Kako se glasa, vršiti do so obćinski izbori u kratko vrijeme, Viost ova odjeknula je nomilo u ardioli naših protivnika, koji namogu nikako pojmiti, da so bliža konno njihovog vladanja. Čini i ovjda sve moguće, kuno što dijahaju i u Puzhu protivitel tamošnjih stranačkih seljaka, što jo Vam, gosp. uredništvo, najbolje poznato.

Obćinsko zastupstvo bližje raspisano so 6. augusta 1885., a hvala Bogu, bliža so oto 15. augusta 1887. god. Vod onda nastojahu naši protivitel zavostit naše kmetove, to jo još tada g. predsjednik slavnog odbora putovao po otolom Krauu s pelerijom, nosodim puzku i bajonotom, da pokle to kaka. jo on velika osoba. Prva mu bijašo brigda, da u selu Lanišćah, u tom sokolovom gajzdu, izaboro sobi podložna župana mladoć, da so mu pak za rukom pošo predobiti sva ostala sela. Provario so, jer nije našao nijednog župana poveljona. Nemogav predobiti župana, ono mu drugo zamisliv. Pogovoril so sa bližim mladičkom, koji mu jo imao u nevojli pomoći. Bivši mladičok odzavao so odmah pozvug g. predsjednika i zamisliv osnovu, koja jo imala gospodu izhvatiti iz novolje. Poznato Vam jo, gosp. uredništvo, da Njeg. Vollčanstvo naš prionilostivl onr nije potvrdilo osnovu vedno poređkoga izbora, po kojoj so jo imao odleliti Kras od Buzota. Da so nako gospoda u Buzotu odrko još kako tako na obćinskih stotelah, odličilo do što alioli: Najprije pošoo jo gosp. predsjednik slavnog odbora nagovarat ljude, da učinu molbu na ministarstvo, da bi ono izposlovalo nešto, čega Njegovo Vollčanstvo nije htjelo potvrditi. Pripravivši to, da jo ved bila radi toga jedna molba učinjena, za koju ipak vedna narod našta noznado, To jo učinila svojat buzotake gospode na Krauu, podpisan po obćinju ubogo seljaka znanje i noznajude o čemu so radi. Govoril so, da na tu molbu nobijašo nikakovu odgovora.

Za to jo trebalo poduzeti u ovi samili obć. izborah nešto drugo, da so tim smuti i razetpaju narod. Našo so jo prijatelj gosp. exnčelnika, nepozvani gost, koji si jo mastio bradu višo vremenom kod obć. upravo sa gosp. exnčelnikom, a taj so zovo Grgur Vratović Mile, seljak iz Podgacah, koji neznata pisati nit čitati. Čini nam se, da so Vi gosp. uredništvo, pred malo imali čast čuti o tom čovjeku u Trstu od proštili kmetovah, koji su ga tamo došli tužiti na o. k. Namjestništvo u ljutoj zlimi, a iz Trsta pošli su na o. k. kapetanat u Kopar. Što njim so jo obćelo, to ne znamo, al to znamo, da jo taj isti čovjek sada digao glavu višo nego prije, to da jo na dan sv. Josipa šarao u Lanišćah sa nekakvom molbom, koju jo učinio neki zakutni „abokat“ u Buzotu. Došlo je taj Vratović jedan dan prije Jospova po najhujom vremenju iz Buzota naglo, valjda je putovao čitavu noć, samo da dospio pred volu misu u Lanišće i to na lov ljudi za podpise. Što jo snovao to jo i izveo. Prije sv. mise zavadjao jo ljude na podpise, obćajući seljaka zlatne brogove. Kad so jo sv. misa svršila, promuda narod nije bio u krvi, vod samo svedenik, koji jo čitao sv. misu, pošoo jo, kako Vam jo poznato, krva zatvorena po o. k. namjestništvu, radi toga, što jo lošem stanju, to da bi so mogla dogoditi kakva nesreća, taj doljga počeo jo svoje žunačko dijelo izvadjati pred samom crkvom. Lovio jo

ljude na podpise. Narod još mukotripan gospodstva buzotskog, jedan vrasio ovako, drugi onako, a napokon došlo jo do toga, da jo morao g. župnik opomenu ti G. Vratovića, da tu nije mjesto za ljude smudivati, a k tomu, da za to neima nikakova prava, jer nije poslan od nikakove oblasti, da što takova na javnih mjestih pobija. Kad nije htio odustati, bijašo svo prijateljeno o. k. žandarmeriji i o. k. kot. oblasti.

Kako vidite, gosp. uredništvo, to Vam je samo splotka buzotake gospode, da u ovi obć. izborah razetpu i razetpakuju narod, pak da produljo svoj obstanak na obć. stotelah, t. j. da propiše samo izbora. Dakleko da so jo dala zavesti poka jo osoba to daji jo nekolicke na glas toga doljo pošoo „kršnu“, u koju jo pozvao taj gospodin na stubah videti „što ne ideš i ti podpisan si se, koga so bojšti itd.“

Molimo vas, gosp. uredništvo, da upozorit o. k. kot. oblast, da pripazi na takova osoba i na njihovo splotko, koje su samo radi koristi sastavilja i njegovih agantah osnovano. Nuknadno doznajemo, da jo taj šarenjački agent obodvao narodu, da so, ako so Kras od Buzota odelopti, sav dug što su ga učinili bivši buzotaki gospodari, ostati na Buzoti a Kras, da so čiet ostati. Tomu bi mogao samo kakav ljudjak vjerovat jer svatko pamotan znado, da bi mjereno lopo i Kras na sobo uveli jedan dio buzotakog duga.

Kraunji član zvalata tako pripravil a da bi mogli buzotakim splotkarem i nadaniti vjerovat. Dosta su dugo sa nos vodili Kras i otolu obćinu a sada jo vrelimo, da so tim smutljivcom dovoljno dolo o dostojni!

Pogled po svijetu.

Trst, dne 28. marča.

Austro-Ugarska: Njegova carska visost kraljević Rudolf nalazi se već par danah u Berlinu, kamo jo pošao, da prisustvuje svedenostim, koje su se jučer i danas obavila u slavu devadesetog rođendana njemačkoga cara Vilhelma.

Njeg. Vollčanstvo car i kralj Fran Josip dao jo dne 22. t. m. u Buda-Pešti sjajni objad na čast devadesetog rođendana njemačkoga cara. Kod objeda, komu su prisustvovali i njemački poslanici i konzuli, nazdravilo jo Njeg. Val. svomu prijatelju caru Vilhelmu.

U carovinskom vieću bližje poprimaljem privremeni promadž za mjesec aprill i maj; nadalje zakou gleda pokrivi na Austriju pri-odajudega zajma od 52 1/2 milijuna forintih, i napokon bankovni statut. U ovom posljednjom pitanju izjavio jo vedu žu- skih zastupnikah Dr. Rögör, da se čestki zastupnici neodriču prava na imnogjezično banknote, al da so saku ipak glasovati za vladinu osnovu, polug koja so biti i nova banknote samo u njemačkom i madjarskom jeziku tiskane.

Ukresni praznici carovinskog vieća trajati so od prvih danah aprila do 21. aprila. Pred ukranimi blagdanu izpraviti so se jošte zakon o obščerbi vojničkih udovah i siročadi, zatim zakon o bolničkih blagajnah i nekoje zakonske osnovu manje važnosti. Proračunaka razprava započeti so odmah iza ukresnih blagdanah.

U madjarskom saboru očitovao jo ministar prodjednik Tisza prigodnom razpravo o pokrivi zajma od 52 1/2 milijuna u vojničko svrhe, da imade sada više nade nego li prije, da so se održati europski mir. Sve vole- vlasti, premda su se za rat dobro pripravile, da želo iskreno, da se sačuva obći mir.

U hrvatskom saboru razpravlja so ovih danah osnova zakona, kojim se zakonska perijoda sabora kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije ustanovljuje na 5 godinah. Do sada trajala je saborska perijoda 3 godina kao što i u madjarskom saboru, a pošto su Madjari saborsku

perijodu produljili na 5 godinah, po- vlašć so i hrvatska vlada za njimi to prodloža, da se produlji saborska perijoda od 3 na 5 godinah. U istom saboru bijašo razpravljena zakonska osnova o porabi grba Hrvatske, Slavonije i Dalmacije po privatnih osobah, korporacijah, zavodih itd. Za koji dan doć: na razpravu osnova zakona o uredjonju grčko-iztočnu crkve i o porabi ćirilice u Hrvatskoj i Slavoniji.

Srbija: General Horvatović odputovao je u Berlin, da predado caru Vilhelmu vlastoručno pismo kralja Milana; u kojem kralj izražava žust- stava dubokog voleštovanja prema vladouu Njemačko. Horvatovića prati kao pobodnik nadporučnik Lešnjarin.

Bugarska: Starjo u Bugarskoj nije so jošte ni malo promjnilo. Današnji vlastodržai izjavljuju, da so braniti nezavisnost kneževina bilo proti komu. Posljednjih danah glasalo so, da so buduća narodna skupština izabrati na novo kneza Aleksandra vladarem Bugarsko. Viost ta turona jo u svjet, da razjari još vođma Ru- siju, koja motri mirnim okom proti- ruskah komošnja u Bugarskoj, iz po- granično Macodonije doluje viesti, da so tamošnji narod sprama na ustanak, pak da skuplja radi toga turata vlada ovoga čoto na bugarskih i macodonskih granicah.

Rusija: Prošlih danah pokušali su — kako javlja u protivslavonski listovi — nekogi razvratnici počiniti atentat na cara Aleksandra. Obistin ili so ta viest, tada so možo za stalno uzati, da su ti nemirnjaci unešeni izvana u Rusiju, to da jih podupiru neprijatelji Slavonstva, koji bi htjeli tim Rusiju kod kuće zabaviti pak da so nauzmogno uplitati u veliko svietsko doguljaje.

Francuzka: Francuzka političko krugova uzemirio jo silno glas, da jo sklopljen savez izmedju Austrije, Njemačke to Italije. Francuzi sudp- nuimo, da jo taj savez u prvom radu naporen proti Francuzkoj.

Italija: Talijani nemogu so ni- kako pohvaliti svojimi uspjeh u Africi. Zapojednik četah general Gouđ iz- ruđio jo početkom tokudeg mjeseca vodji neprijateljstvih četah zupljenjo na oružja a ovuj mu povratio nekoje talijanske zarobljenike, što jo Tali- jano silno ogorčulo. Njemčki car odlikovao jo ministra izvanjskih posalah Robilunta visokim njemačkim radom.

Njemačka: Dne 22. t. m. pro- slavio jo Berlin riedku svedenost. Tega dana slavio jo starac car Vilhelm svoj devadesetogodišnji rođendan. Tom prigodom nadošlo jo u njemačku prie- stolnicu sijaset visokih gostovah iz otelo Evrope.

Englezka: Englezka vlada brino se u posljednje vrijeme najviše pra- atrojetvom svoje vojske silo, osobito pojačanjem ratnog brodovlja.

Razgovor

medju dvomi Markovčankami, hodocimi po volu na Rupu.

Joka. Slušaj, slušaj Marina moja kako liepoviro Višnjanci isvikaju kako kad so tičo lovi; znaš ti za ča to?

Marina. Dolaju provu viditi, ad jo rekla šior Tonin, da te i ovo leto pod po solih, da tu prit i u Markovno muzikom za lovit i mamit našo gospodare, da drže za njih veta- daše za balotacionu.

Joka. Za to voro moj Mato šparat prut i klobasice i karatolac onoga od prodaju, za jih pogostit oni dan; ad da ima prit volije kompanija: šior kum Tonin, šior kum Piero, šior kum Paulo, i čuda drugih; tor da so bit i ples. Llopa moja Marina meni vaje znašo srco i mi so steple poplati kad šufom, da so bit ples, no vidim sveto ure, da

pride oni božji dan. Nogo čemo so stot astro moja draga, kad bu- domo šiora gostelo, š njima plesale, i pak kad budu našo mužo kumpa- njali muzikom u Višnjaj, i ondo njim svirili mantinjado kad budu izbirali glavaro komunjsko. Ihuhu!!

Marina. Ja ti so mogu čudim lukavio! Da bila ja misloja kako ti, bogmo bi mi moji šiora stropaj kito i ples, i dobro bi stori. Govori i on, da su počeli da hodit okolo s čukom, s čuvotom i bikom za mamit našo izvanjo na svoju stran, i da te našo ljude lovit roštanjem kako pšelo, da to jih čuvat i tiorat na balotacion kako kokošo, ad njih kako boboc oderuhu; i da od tih klateži valja so čuvat kako od sotono. Ja sam mislila, da sto šegaviti ti i tvoji Mate. Mi beži smih kad šufom, da šparat prut i vino na one gladuh, a zaso kapus „uh“ i neslan i vino iz Rupo. Nobi bilo bolje, da uhvato s vašom decom ono doro božjo i trudo vašo! Moj šimo intanto jo rekla, da on ga noćo znat ni za muziku, ni za šioro i da jih noćo ni bližu. On da so jih čokat na Rupi, a ja s metlom na vrat. On da da balotat kako bude njega volja, to joat svoje poštene izvanjsko jakečao a no višnjansko gladno vladako. I tako da bi ina stori svaki pamotan komunist, a no glado žvit i svoju kožu za malo muziki prodat. I sol govori, da jo doba so šbudit i odšpriti. Noka pošmu volađai plesat na našu kurla a to mi amir- rom na njih karlinot; da nam jo dosta ropl ostalo od kad šnjim šorošnje zobljemo; da našo smo jim svitkaro kumparo, kuru kumaro, šior šimo, šior Mato, šior Marina, šior Joka, hoto na kafeš, pridito na jušnu itd. . . pak kada narvru u vroći i pridobio s našima glas na izborih, tad nas no po- znaju drugo nogo: „moštri do ščavi, šioranti, andđin malora“.

Joka. Voro imat račun hepa moji Ma- rina, jo propio taku kako govori tvoji šimo, — to ti jo mudra glava — gram vaje doma obradit mo- jega Mata, da so no pada ni mje- ni čuda s onima pojdžai i da stori i on kako tvoji šimo; i vaje šv- nađot prut, no pojdju tošoga u njomu gladi ne, ni keč noću da ostano.

Marina. Ah hvala Bogu! buduć srco poš- našu orkivcu, pomolimo so malo Joka (kleknu prod vrata Sv. Jolene i molo).

Marina. Svota Jolena blažena! Joka: Moll za nas.

Marina. Sveta Marina blažena! Joka: Moll za nas.

Marina. Od višnjanske muzike, od volađai i pojdžai.

Joka. Oselobiti nas Gospodino.

Marina. Od kraljevskih i šarenjačkih čer- rošnja.

Joka. Oselobiti nas Gospodino.

Marina. Od onih, koji motu i čitao kasu komunjsku, i od onih, koji držo akrijuju u svojih konobah.

Joka. Oselobiti nas Gospodino.

Marina. Od onih, koji bi stoli našu Du- bravu i komunelo prodat pak rabbit bošo na svoj račun.

Joka. Oselobiti nas Gospodino.

Marina. Od šarenjačkih i kraljevskih po- drepnih, koji bi steli Bogu častit i vraga kadit.

Joka. Oselobiti nas Gospodino.

Marina. Da svo Markovčano, Radčoš i Brižano, Kočić i Práševčan, Bač- vance i Svetivance, pokrepiti, u pravoj vjeri uzdržati i da pravo i poštene mužo domaće nošnje, našega jezika i našu krvi za svoje glavare izabrati dopusti.

Joka. Tobe molimo usliši nas.

Marina. Da svim izvanjoem i poštenim gra- đjanom oči odpriti i takovo mušo spuznati, dostojši se.

Joka. Tobe molimo usliši nas.

Marina. Da svima složnost, mir i zdravlje pođiliti dostojši se.

Joka. Tobe molimo usliši nas.

Marina. Sada smo so razkokodukalo i na- molimo, nozmo doma vodu, i ne zabimo ča smo rekli.

Joka. Nosmo, Bog nam daj zdravlje dugo vremena.

Marina. Bog daj nam i našem jeziku.

Franina i Jurina.

Jur. Da si bil ova dñf?
Fr. Bil sam va Kaufmanaro.
Jur. Ca si hodil tamo, da to uđino za po- doštli ili za prezentant?
Fr. Tor znaš, da ja nisam Rovinjaž ni Fran.

Jur. Ma si vidil glavodarof?
Fr. Kako nisam, ono ti je brato lepa došjad gospodaka. Jedan je gluh, dva tri su propali, dva su slabi; jedan na jedno oko, drugi na oboji; jedan je imal desnu ruku va četogin, drugi jo blekup, a svi drugi su dñki gospodaci. Samo ođina im je gođivl pun volika skrb za njo, komore spat ni po nođi ni po danu; njaku strada i pogublino jo, da umre.

Jur. Ma ja sam đul, da bi mi njogovi na placo podijli miramorni spononik.
Fr. Bi, nego je škoda, da jo umrl kipar Onova.

Jur. Ču si hodil po smokvi va Bodulju, kuno Juro?
Jur. Nisam ne, lego sam đul, da to tamo va jednoj potokotitjo držat volniu, pak sam žil malo čut i vidot, kako njim postl grodu.

Fr. Pak?
Jur. Noboro pušit znaju kati, i Turci i su i pokrivonit vavik po turaku.
Fr. Trobo da so boje, da njim nobi blago kañjalo.

Jur. Lahko za blago, tor mu so doła gađba, pak to ga mođ naprot.
Fr. Ja ako so bude doła.
Jur. Čo đogod do, ma neđo sve.

Fr. Zadrja „baba“ plado, da se mođ solit paznisaka politika va Porodo.
Jur. Tako nobe bit frajo va obđinotaj ađo va Pazino, kako j bila stara navan.

Fr. Nedo no, zad da su va Pazino dđo od mora a va Porodo da to so ukat na dozatoko ribaricu pak da to još tamo zololu.

Jur. Novoraj njim Franu, no, zad žuju, da bi tamo preko mora i palonit kati bitl a čeruo njim to kadugod i ođo ostano.

Fr. Ondu to valjda va Porodo ont, tor tamo da jo va zomajskoj vavicu unoitko božo kavljico a ni ken ni juđo još za da listl.

Jur. Namor ni. Neđ do listl mođ, neđ kostl, neđ rogl, parklji, a i rjil do kemu tor kemu dobro pristat njomsto harbuđa.

Fr. Čo njim do, noboj se, sve va dobro pasat.

Različite viesi.

Brojem 11. počeli smo šitati priloženo listu pozive na izplatu nastale predplate. Ako nam ne pošalj dotično svote 12 danah za tim, što ju poslamo poziv, tonu ćemo preslati štitati list i skrbiti, da na drugi način utjeramo što nas ide. — Mi smo na tu odluku došli jer cijenimo, a što list nećo, da pošteno plaća, tajja niti no šita, ili ako ga šita, nemaj za ono što šita za svetu stvar, koju naš list zastupa i brani. — On gospođu pak koji smo već optetavo i posebnom pismu pozvali na izplatu zaostale predplate, pozvat ćemo je jedan put javno u listu, ako i to nećo pomoglo, postupati ćemo proti nji sudbeno.

Uprava „Naš Sloge“.

Vlast o obđinskih odnjoih u obđini Buzet, koju smo kroz višomjesečni na čelu domaćih višatih donali, prestajemo štitati današnjim brojem, jer tamo rađani vođ jednon obđinskih bori — kazo čo doznati naši štitatelj izlanašnjeg lista.

Slovenska štitateljca u Tratu prirođuju za subotu 26. t. p. u 8 1/2 sati na večer domađu zabavu, kojoj pozivljio odbor sve članove.

Razpisana mjesta. Obđinska uprava u Barbanu, zapisaće službu obđinskoga ličnika sa godišnjom plaćom od 800 for. a uđivati će se tomu ličnik prihod od jedno livado pokraj Rače. Službu imado započeti prvoga maja t. g. i to za jednu godinu; kasnije jo so produljiti službu od godino do godino, ako ja medjutim jedna ili druga stranka neodkazo tri mjesec unapred. Molbo valja uložiti do 15. aprila t. g. na obđinske glavarstvo u Barbani (Istra).

Municipij u Pulj raspisuje službu bolničkoga upravitelja sa godišnjom plaćom od 1000 for. Molbo valja podastrieti do 30. marca t. g.

Obđinski izbori u Buzety. Buzetaka gospođa su so napokon odludila, da po p-zate zahtjevom obđinarah, da zadovoljo političkoj oblasti i da so podlože zakonu, komu su toll dugo pokosili.

Utociet proti izborim listinam josu vođinom jur podnošeni a nekoli su vođ i rlošeni.

Isbori će trajati 12 danah. Započeti do dno 18. aprila a svršiti prvih dnuh maja. Treće tielo birati će 7 danah; drugo 8 dana a prvo 2 dana. — Kako ođino u porokotom listioj, imenovao je zomajski odbor na prošlog upravnog odbora u Buzetu sledede izbornike i izbornu komisiju: Vinko Rubinj, Anto Flogo pok. Antona, Anto Ghorsinlok pok. Silvestra i Lovro Nemani.

Ovi odabrani ot josu svi pristado protivnođnođ straniko, što nam svjedoči koliko listudu obira gospođa u Imokot i Porodo novom ogromnoj vodni našli izbornikah.

Ti izborna komisija možo dođi do naših izbornikom smotiti, no komadna uspjeha nede za stalno niti ona niti njekini peđatelj i pokrovitelj imititi.

Pravnomodan stranu naplivo vođ sada vjele ot, da so dođepa vodno kod izborah, ni mi joj porudamo u ime doštihli našli izbornikah, da njoj je jav trud uzaludan. Njuzino apločko, kao što su ono ja Krasu (vidl dopis iz Buzodotko) nede njoj pomođi. Megu dođi do zavosl koji suplja glava, no ogromna vodna ostali so vjerin narodnomu programu i narodnomu poštenju. Varaloo i alopari ostali so na koncu provereni i raslopljeni.

Pak obđino buzetako — bilo u kojoj podoboliti — do grla je sit gospodskog paševanja pak jedva dođa, da so oslobodi ljudli, koji su ga dovoli do ruba propasti.

Prvakom našim na Buzodotkoj proporuđamo što topiljo, da bđilju naš narodnim i da praze na svaki korak i na svaku rieč narodnih dušmanah.

Obđinski izbori u Višnjaju obaviti do so do mala jer su — kako nam od tamo pišu — izborne listine jur izložene. Kolli građani višnjanski, toll izvanjski puke nosatovljeni ju posvo na dozatokom obđinotom upravom. Svo što jo zamotatno i avicatio želj, da so odvezmo obđinaku upravu miđovom, koji su u andjho doba onom obđinom upravljali.

Svi poštiojli Talljani ogordoni so do uterjanosti na vadanju upravu. Triđanski talljanski listovi imali su tekotom prošlo godine doštih judikovanki i tuđaljskih proti višnjanskoj obđinskoj upravi, koja da jo svo prije nego li dobra. Potrebno je dakle da se svi bolji življi unknju, pak da odabornu muževo, koji će znati i htjeti obđinom upravljati na obđu zadovoljstvo. Napose izvanjskim obđinarom proporuđamo, da so na vrijeme dogovore i sloko, koga li do birati u novo zastupstvo. Tamošnjim našim rođoljubom budi sada prva brig, da izpravu izborne listine, t. j. da unesu one, koji su hotimio ili nehotice iz listinam izpušeni i da brišu one, koji su u listine unošeni a nemaju izbornoga prava. Jedno i drugo čini so rokaml, koje valja uložiti proti pogriozkam u listinam na vrijeme propianno u zakonu.

Posđu budu listino izpravljeno, valja da so dogovore sve izvanjske podobine koga li će birati. Medju kandidato treba postaviti samo poštone, nesebine i čvrste muževo, koji će raditi za dobro obđino i koji nećo nikada svojih biranah izdati. Kad su so jednom složili glade kandidatuh, valja, da isto svi složno biraju i da so nadadu od nekoga zavesti ili zavaraniti. Na gospođske ponudu i nagovore nemijsjo so nisko obzirati. Svotko mora paziti na svoju čast i poštenje i na obće dobro.

Složno dakle na izbore braće Višnjajni!

Iz Voćicah pišu nam 20. t. m. Rado bi, da oicjanit štitatelj „Naš Sloge“ doznadu štogod i iz ovih kamonitih stranah kažno našo Istro.

Dno 8. t. m. dobiamo novoga duhovnoga pastira u osobi g. Ivana Mlakra. Dođekamo ga koliko bolje mogasmo.

Čim smo opasili kođiju, podjo mu u surot nekollko mladiah sa zastavami i puškami. Bilo medju njimi i djovaljakah, a niti školska mladož nje manjkata. Pucalo so kao na prvu. U selu dođeka novoga pastira mnoštvo ljudi, da norađemo clovo selo. Storo i mlado, muško i žonsko, ovo so guralo, da vidi novoga pastira. Svotko je nastojao, da ga pri dolasku pozdravi. U obće bijašo sve oduševljeno.

Došao ot baštiti gospodine, medju zapušeno ovoo, nadju zapušteni narod. Da jo ovaj narod toll zapušten, nije čudo. Ta do u najnovije doba bija imao rođivo škole — toga izvora svakoga napredka. Od crkve i škole odvijeli duševno i človeno blagostanje naroda.

Kao prvi pastir svoga stada, prvi otne povjerenca Van puka, nastojati čoto i oko blagostanja njogova, oko napredka njogova, na čemu do Van nurod bit na vjotko haran. Svaki podetak je tožak, ali uz bđiju pomođ svo so dalo svjadati. Samo žurno i odvažno na posao. Čim jo djelo tožo, tim jo plada voda.

Završivši ovo redko, kličemo Vam: poživlji medju nami mnogo ljeta u zadovoljstvu i zdravlju! Dno Vam Svomogudi živjeti plod Vasega truda!

Ako mi dovojlite stovani g. uređničo, javlji da Vam so doškota opet.*

Paralotka u pučkoj školi u Pontani. Nađ do so štitatelj ađoniti kako đugo so naš Pontanec junakdi boro za hrvatiku školu u svojom mjestu. Oni su poslali vođ odavna na zomajsko školsko vjeđe molbu podupeti doštatinu podplati za pohrvađenje talljanske škole u Pontani; mitali su zomajski odbor, političko obinat, obđinako glavarstvo, pak poslajo tolka truda, nadevojlilo njim so bar dolomilo.

Zomajski odbor odhudo jo nalmo u ađoniti od 25. janua t. g., da so podoll obitojosa talljanske škole u Pontani u dvio parolotko, t. j. u hrvatiku i talljansku rođitajom puđa so na volju, da uplaju svoju djevu u jednom ili drugu parolotku nudašo pronasao je zomajski odbor za potrebno, da so povjori ta škola uđitelju, a no uđiteljoj, kao što bijašo do suda.

Dno Pontaneco vođe sada svota dužnost, da svi uplaju svoju djevu u hrvatiku parolotku, gdje do so u materinskotom jeziku naušiti ono, što njim je potreboto gđ avukadnji život. Dozatoknja borba bila bi uzaludna, da noredamo snjotna, kad nobi gđa svoju djevu uplani u hrvatiku školu.

Okoristito so dakle svojom pravom i zakonom doštiti Pontanec, a Vaša do Vas djevo blagovoljivati, da sto njim pružili mogućnost, da so mogu čemu naušiti u narodnom jeziku.

Kao primjer uztrajnosti i narodno avicati noken služo naš Pontanec svim onim mjestom u Istri, koja nemaju narodno škole a mogli bi ju po zakonu imati, kad bi ju znaa odlučno i uztrajno zahtjevati. Prvažno dakle svota ona, što nam zakon djevo, jer tek uztrajo do krajja, taj do pojođiti. O toj školi kazat čemo nešto koju.

Iz Roča pišu nam 20. t. m. Naša obđinska zemlja bijašo razdijeljena god. 1871. od tada smo padešil poroz skupno do god. 1880. i to po 100. od jednog dijela. Svo to patilji amo do četo zadnje godino, što možemo namtram od obđinako upravu dokazati. Mjesec maja prošlo gđino dođjo izanonada porozni eksikator iz Buzeta i donoso platožno nalogo; komu 5, komu 10 i višo for. za platiti.

Kada smo so u Buzetu pritužili, dakle možemo dva puta isti dug platiti, odgovori nam porozni blngajnik, da o. kr. blngajna nije nista primila i da ako imado četo tražiti, da so utecemo obđinotom glavarstvu u Roču. Kad smo pitali načelnika, kamo su pošli novci od porozu, ređo nam, da za obđinsku upravu.

U poroznu obđinu Nuglo donosao je eksikator silu platožnih naloga, promdno nisu Nuglani niti novjela dužni, jer oni imadu posobnu zemlju i mape pak su svo sami u obđinotom urudu izplatili. Od samih Nuglanah zahtjevalo so oko 500 for., i to od nekog 20, od drugoga 30, 40 for. No Nuglani nisu ludi ni slapi, premda jih, gospođa za takovo držje. Župan iz Nuglani pubeve sve nalogo pak jo odneso u porozni ured to zapita blngajnika, kojim sa pravom zahtjeva od Nuglanah tolik dug pošto su oni sve platili. Blngajnik ređo, da aje jo četo neuradnoga pri tom, da neka tražo obđinsko glavarstvo u Roču.

Eto, tako nas šalju od Jerada do Filata a ti jedni kmeto zađt se i ubijaj za drugoga. Pak još imado ljudi, koji nam hvale našo obđinsku upravu, kako se lipo i koristivo upravlja, malo troži a mnogo dobra čini! Neke njim bude hvale, a mi

pitamo, kamo jo poška naša mukai, su ovi naši novci i oni, o kojih bijašo govora u „Našoj Slozi“ br. 44. od prošlo godino? Mi hoćemo, da budemo sa rađuni na čistu jer jo svaki novjelo, što ga u obđinsku blagajnu nosimo, tožkom mukom zaslužen.

Revizori za obđinske račune blagaju izabrani jur prije ukrajin blagdanah god. 1885. e poznamo da li njim je niti danas za tv stvar izruđen dokrat. Čudnih li so dogadja kod nas stvarih i Pak to da jo dobra i hvalevredna uprava!

Polag zakona bilo bi so vođ odavna imalo izložiti izbornu listino za obđinske izbore, jer je sadnšnjom zastupstvu iztekao mandat jur mjeseca oktobra prošle godine; ali niti danas se jošto valjda od gospođe nikomu niti nesaraju za izbore. Mohko su i tople stolice u obđinotom urudu pak so gospođi neda ustati. Dobro, dobro gospođo ročka, zatočito sa izbori koliko vam drago, nu mi vam kažemo vođ sada, da smo vođe upravu do grla siti i da jedva doćkamo čas, kad vam budemo mogli dokazati, da nismo slapi ni gluhi, vođ da vidimo svako vjeđe nedjelo i đujomo svaku vašu rieč. Do vidova dakle kod izborah pak makar jo zatognul još deset godinah.

Pišu nam iz Buzeta: Poslajo svakojkoga komoñtaju, pojljo „Intrigah“ sa svih stranah, naporitih proti Trvatom ova obđine, poslajo molbotah, utokah, prituzbah, poslanih o. kr. kotarotkomu glavarstvu u Kopar, o. kr. namjostničtvu u Trst, o. kr. ministarstvu u Bođ, kao takodjer Nj. Vođičanstvu našem omaru i kraju, poslajo akoro potgodnijnoga abnormalnoga stanju, u kojem no ova naša jedna obđina anazil, tada negda rasplianu su izbori za utrojenju vankototaj zastupstva. Počet do 18. aprila i trajali sodum danah za III. izbornu tielo, tri dana za II. izbornu tielo, u dva dana za I. izbornu tielo. Dani su ustanovljeni i skupnom razglasu, a k tomu svaki birad poziva se posebnim pozivom. Za svaki dan jil jo pozvano oko 225, i svaki dan ustanovljeno su uro za biranje od 8—12 i od 2—8. Sad bar nede ljudi trobiti guđi dane i nođl, nede trobiti glada triđil, nede trobiti pod vodim nobom spavati ili prođiliti nođ. Svankomu je ustanovljen dan, u koj im dođi. Onaj dan, za koj je pozvan, nek svaki dođjo, nek obavli svoju obđinotaku dužnost po svojoj svajetli, bez straha, bez obira, nemijsjo kod ođima drugo nego obđinaku i narodnu korist.

Izborna komisija obitaji iz predjudnika obđinotoga odbora i još dvojice gospođe iz Buzeta gradn, k tomu iz gospođe Floga Antona iz Štrpeda i Gržinića iz Kotala.

Da do so izbiri obaviti razglasio je obđinski odbor, koji vođ upravlja obđinom 17 mjeseci dođim nobi imao po zakonno nego 6 tjedanah.

Ni, da i nije taj odbor oglašio dano izbora, mi bi ipak znali, da so nešto takova pripravljaj, da sa izbiri blizu, da so opot radi o sređ ili nesređ obđino. Po solih obiletaju neki ljudi, kojih imado u njli nije vidili ili njihovi pomonioi, gorji slovo sluhli gospodarah; savilju pak u snatunke, nagovaraju ga, pružaju mu nekakvo molbo na podpisanje ili bolje podkritanje, zovu ga u kremo, napajaju ga, lažu mu, nute ga, da budu pak u mutnu mogli lovit hude ribice. A znato koji su to ljudi? Oni isti, koji su obđinu do ruba propasti dovoli, koji su njom upravljali desetke godinah, koji nisu nikad računah polgnali; koji su blngajnu „sezna u soldo“ pustili, kojim so je moralo po dva put porozo i namoto plućati, radi kojih su morala pojedina sola ekskutivno troškovo plaćati; koje su morali ići tužiti u Kopar, u Trst, proti kojim su pisali u Kopar, Trst, Bođ i na isto Njegovu Vođičanstvo našega promilostivoga viadara; koji nisu na vrijeme potrošili svotah poslanih od istoga Nj. Vođičanstva u opredjeljeno svotah, vođ jih bar privremeno za drugo potrošili; u obće ljudi radi kojih jo obđina u abnormalnom stanju vođ pet godinah, radi kojih nora redovite upravu vođ toliko godinah. Jeli to na svoju ruku rade, ili poduprti od pazinoko-porođice gospođe, kao što su bili podupirani kad su na upravu bili, to je nam svjedeno. Oni opet rade, da dođiju upravu, a novsazak neznamo odkud bi mogli imati nit za putovati nit za pijanoko prirođivati. Narod bi htjeli tim primamiti za se, jer da jo sada, odkad obđinski odbor upravlja gorjo nego li bijašo kad su oni upravljali. Mi nećemo zagovarati nit jedne nit drugo. Znamo kako su dolazili na upravu jedni, i što je postavio na upravu drugo. Nam bijašo zlo pod jednim i drugim. Da nas zatre jedni ili drugi, to bi nas svjedeno bolilo.

A znato kamo su so osobito bacili na agitacijo? Na naš Kras, medju naše kraje

* Bili čemo Vam zahvalni. Ured.

